ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Ostravě jednal dne 25. srpna 2008 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Fachinelliho a soudců JUDr. Vladislava Topiarze a JUDr. Petry Hajdíkové o odvolání obžalované **Lucie J., nar. xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 20.6.2008 č.j. 9T 102/2008 – 27 a ve veřejném zasedání rozhodl

t a k t o :

Z podnětu odvolání obžalované Lucie J. se podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o trestu a za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se obžalovaná Lucie J. **n o v ě o d s u z u j e** podle § 247 odst. 1 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr.zák. se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n** .

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 20.6.2008, sp.zn. 9T 102/2008, byla obžalovaná Lucie J. uznána vinnou tím, že dne 4.5.2008 kolem 16:15 hodin v Ostravě – Zábřehu, na ulici Rudná 114, v prodejně oděvů A3 Sport, s.r.o., odcizila 12 ks triček zn. Adidas v celkové hodnotě 7.890,-Kč ke škodě společnosti A3 Sport, Avion Shoping park, Ostrava – Jih, Rudná 3114/114, tak, že zboží uschovala do igelitové tašky a prošla pokladnou bez zaplacení. Toto jednání kvalifikoval okresní soud jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr.zák. a podle § 247 odst. 1 tr.zák. obžalovanou odsoudil k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců, pro jehož výkon ji zařadil podle § 39a odst. 2 písm. b) tr.zák. do věznice s dozorem.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě obžalovaná odvolání, které prostřednictvím zvoleného obhájce písemně odůvodnila a zaměřila je do výroku o trestu. V jeho písemném odůvodnění poukazuje na zákonem stanovený účel trestu, kterým je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzenému v dalším páchání trestné činnosti a vychovávat jej k tomu, aby vedl řádný život. V projednávaném případě má však zato, že okresní soud nepřiměřeným způsobem v uloženém druhu a výměře trestu zdůraznil zejména jeho restriktivní stránku. Soud sice pečlivě vyhodnotil její osobu, zejména recidivu a sklony k páchání trestné činnosti, avšak zcela pominul, respektive podcenil, její osobní poměry, a to zejména prostředí, ve kterém do doby spáchání trestného činu žila a nepřihlédl k její snaze po spáchání trestného činu svůj život změnit a napravit se. Podle úplného doznání odvolatelky bylo motivem její trestné činnosti získání prostředků k obstarání si návykové a psychotropní látky. Při hodnocení její osoby si nalézací soud nevyžádal žádnou lékařskou, či jinou zprávu, zda obžalovaná je závislá na psychotropních látkách. Taktéž nezjišťoval prostředí, ve kterém do doby spáchání činu žila. Pro stanovení druhu a výše trestu mu stačilo, že obžalovaná předchozí trest obecně prospěšných prací vykonává. Přecenil tak význam recidivy, ať pravé, či nepravé, a dospěl k závěru, že předchozí výchovné tresty neměly na odvolatelku vliv. Je nepochybné, že do doby spáchání nyní projednávaného trestného činu ve skutečnosti nebylo na obžalovanou působeno přímým výkonem trestu, bylo přihlédnuto k jejímu věku, jakož i k prostředí, ve kterém se nacházela. Rovněž po zahájení tohoto trestního stíhání začala vykonávat trest obecně prospěšných prací, kdy v jeho průběhu si uvědomila své protiprávní jednání v celé šíři, uložený výchovný trest začala řádně vykonávat, přičemž ke dni podání odvolání ji zbývalo vykonat 80 hodin tohoto trestu. Rovněž poukazuje na skutečnost, že v době páchání trestné činnosti žila u matky v xxx, tedy v prostředí, které ji nenapomáhalo začít řádný život. Až následně odešla bydlet ke své babičce do xxx, která na ní působí pozitivně, obžalovaná žije

řádným životem, vykonává trest obecně prospěšných prací a aby odstranila možnou motivaci další trestné činnosti zahájila protidrogovou léčbu, přičemž ze zprávy O.P.S. Renakorn vyplývá, že abstinuje. Výkon trestu obecně prospěšných prací je první skutečnou prací, kterou obžalovaná ve svém životě vykonává, přičemž takto zjistila „cenu“ práce i její hodnotu pro řádný život. Rovněž řádně spolupracuje s probační a mediační službou. Dle názoru odvolatelky by okresním soudem uložený nepodmíněný trest odnětí svobody přerušil v jejím případě proces, který byl zahájen po spáchání nyní projednávaného trestného činu, který již nyní vede k její nápravě a ke snaze žít řádným životem. Cílem společnosti je, aby občané dodržovali právní a etické normy, nikoli aby byli toliko izolovaní od společnosti. Pokud by jinými prostředky byl „obrodný“ morální proces zahájen, není na místě k dosažení účelu trestu tyto prostředky měnit. Závěrem se odvolatelka domáhá, aby krajský soud při zachování výroku o vině změnil výrok nalézacího soudu o trestu a obžalované k dovršení návyku k práci opětovně uložil trest obecně prospěšných prací s uložením dohledu dle § 26a tr.zák.

Krajský sodu v Ostravě přezkoumal z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1, 3 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a přihlížeje i k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, nebyly zjištěny žádné podstatné procesní vady a byla dodržována všechna zákonná ustanovení, včetně těch, která mají zabezpečit právo obžalované na obhajobu a která zajišťují řádné projednání věci a rozhodnutí o potrestání pachatele. Okresní soud měl k dispozici dostatek důkazů tak, aby mohl dospět nejen ke správným skutkovým i právním závěrům, ale zároveň i k rozhodnutí o druhu a výši uloženého trestu.

Pokud bylo podané odvolání zaměřeno toliko do druhu a výše trestu, považuje krajský soud za nezbytné zdůraznit, že v době rozhodování nalézacího soudu o rozhodnutí o potrestání obžalované, dospěl tento důvodně k závěru, že toliko nepodmíněný trest odnětí svobody může vést k nápravě obžalované Lucie J. Okresní soud totiž k osobě obžalované zjistil, že tato nikde nepracuje, je pouze vedena jako uchazečka o zaměstnání u příslušného úřadu práce. V odůvodnění napadeného rozsudku pak podrobně uvádí jednotlivá odsouzení obžalované z let 2003 a 2007, přičemž důvodně konstatuje, že v době rozhodování nalézacího soudu obžalovaná vykonává trest obecně prospěšných prací v maximální výměře 400 hodin a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let. S poukazem na ust. § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr.zák. pak okresní soud v neprospěch obžalovaného jako přitěžující okolnost dle § 34 písm. l) tr.zák. vyhodnocuje skutečnost, že obžalovaná již byla pro spáchání trestného činu opakovaně odsouzena rovněž pro trestný čin krádeže, přičemž na ní bylo působeno jak podmíněnými tresty, tak i ve dvou případech

alternativním trestem obecně prospěšných prací. Okresní soud rovněž důvodně zjišťuje u obžalované výrazně sklony k páchání majetkové trestné činnosti, a to i v době, kdy byla povinna vést řádný způsob života po uložení trestu obecně prospěšných prací. S poukazem na tyto přitěžující okolnosti, jakož i po vyhodnocení doznání obžalované, dospěl okresní soud k závěru o nezbytnosti uložit obžalované již nepodmíněný trest odnětí svobody, byť při dolní hranici zákonné trestní sazby, se zařazením ve smyslu ust. § 39a odst. 2 písm. b) tr.zák. do věznice s dozorem.

S ohledem na odvolací námitky obsažené v podaném odvolání obžalované, jak rovněž vzhledem k vyjádření krajského státního zástupce k druhu a výši uloženého trestu, které učinil před odvolacím soudem ve veřejném zasedání, zvážil Krajský soud v Ostravě znovu všechna hlediska pro ukládání trestu ve smyslu ust. § 23 odst. 1 tr.zák. a § 31 odst. 1 tr.zák., a to zejména vzhledem ke změně v chování obžalované pro spáchání nyní vytýkané trestné činnosti.

Krajský soud při rozhodování o druhu a výši trestu ve prospěch obžalované přihlédl ke skutečnostem, týkajícím se osoby obžalované, zejména k jejímu věku, jakož i k prostředí, ve kterém v době spáchání trestné činnosti žila a která na základě vlastního rozhodnutí změnila. Jak vyplynulo z předložených důkazů, obžalovaná začala řádně vykonávat trest obecně prospěšných prací, uložený v posledním odsouzení, který bezezbytku vykonala dne 16.7.2008. Obžalovaná má sice v opise rejstříku trestů vyznačeny čtyři záznamy, ale v případě prvního odsouzení Okresním soudem v Ostravě v roce 2003, k tomuto nelze přihlížet pro osvědčení obžalované ve zkušební době, ke kterému došlo dne 5.6.2008, a pokud se jedná o odsouzení týmž soudem ze dne 11.8.2004, sp.zn. 9T 39/2004, pro dva trestné činy krádeže dle § 247 odst. 1 tr.zák., jímž byl obžalované uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, se zkušební dobou do 18.4.2008, tak je nezbytné konstatovat, že nyní vytýkané trestné činnosti se obžalovaná dopustila po uplynutí této zkušební doby dne 4.5.2008 a nelze k její tíži přičítat, že by se nyní vytýkané trestné činnosti dopustila ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení. V případě dvou posledních odsouzení se jedná o trestnou činnost jiného charakteru, a to řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, kterého se dopustila z mladické nerozvážnosti a vlivem prostředí, ve kterém se tehdy pohybovala. Krajský soud po pečlivém prozkoumání změny prostředí, ve kterém se obžalovaná nyní pohybuje, jakož i s ohledem na dobrovolné podrobení se návykové léčbě, dospěl k závěru, že na obžalovanou je možno, byť zcela výjimečně, působit ještě výchovným trestem přímo nespojeným s odnětím svobody. K tomuto závěru dospívá krajský soud i po pečlivém posouzení stupně společenské nebezpečnosti nyní vytýkaného jednání obžalované, který, dle názoru krajského soudu, není nijak vysoký, jelikož obžalovaná byla s odcizeným zbožím v prodejně oděvů zadržena, toto bylo vráceno poškozené organizaci a ke způsobení skutečné škody vůbec nedošlo. Krajský soud proto dospěl k závěru, že uložený nepodmíněný trest odnětí svobody není pro

dosažení účelu trestu, a to zejména jeho výchovného účinku, v případě obžalované Lucie J. nezbytný a pro dosažení účelu trestu postačí ještě uložení trestu podmíněného odnětí svobody s delší zkušební dobou, v jejímž v průběhu bude mít možnost prokázat, že je schopna vést řádný způsob života.

Všechny výše rozvedené skutečnosti pak vedly krajský soud k závěru, že obžalované je možno uložit ještě trest, který by nebyl spojen s jeho přímým výkonem, a to trest podmíněný. Proto byl z podnětu odvolání obžalované, zaměřeného do výroku o trestu, uložený trest zrušen a obžalované Lucii J. byl nově uložen trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků. Krajský soud má zato, že i trest v této výměře, jehož výkon byl podmíněně odložen, bude postačující k nápravě obžalované a bude jím dosaženo účelu sledovaného trestním zákonem.

Poučení :

I. Proti tomuto rozhodnutí **není další řádný opravný prostředek přípustný**.

II. Proti tomuto rozhodnutí mohou podat dovolání nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a obviněný pro nesprávnost výroku tohoto soudu, který se ho bezprostředně dotýká, avšak pouze prostřednictvím obhájce.

Dovolání lze podat u soudu I. stupně ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje, k Nejvyššímu soudu ČR s uvedením důvodů, v jakém rozsahu a čeho se dovolatel domáhá, včetně návrhu na rozhodnutí v rozsahu ustanovení § 265f) tr.ř.

V Ostravě dne 25.8.2008

JUDr. Jan Fachinelli
předseda senátu

Vypracoval: JUDr. Vladislav Topiarz